

Bet. o. lovf. vedr. almene boliger m.v.

i den almene sektor. For at acceptere dette har forudsætningen været for Socialdemokraterne, at lejerne i den ældre del af den almene sektor samtidig blev sikret mulighed for at få renoveret og forbedret deres boliger, så de også får en tidsvarende bolig.

Socialdemokratiet fik med i aftalen, at der bliver mulighed for at investere 1,5 mia. kr. årligt frem til 2008 til renovering og forbedring. Beløbsmæssigt svarer det til det forslag, som den tidligere socialdemokratisk ledede regering fremlagde. Det er Socialdemokraterne godt tilfredse med, men vil fremhæve, at Socialdemokraterne er helt på det rene med, at behovet ikke er dækket ind med de afsatte penge frem til 2008.

Der er et stort og veldokumenteret behov for forbedringer og renoveringer af de almene boligområder – et behov, det bliver nødvendigt også fremover at tilgodese, hvis ikke lejerne skal opleve deres boliger forslumre. Det vil være samfundsmæssigt meget uøkonomisk, og – set ud fra et lejersynspunkt – dybt usolidarisk, hvis ikke de får glæde af deres egne indbetalte penge også til dette formål.

Naturligvis glæder Socialdemokratiet sig over, at Landsbyggefonden får lov til at anvende penge til dækning af udgifter til beboerrådgivere. Men det er ikke ligefrem nogen svimlende indsats, regeringen prioriterer på dette område. Socialdemokratiet tror, det er en uklog prioritering. Erfaringerne viser, hvor stor effekt en sådan indsats har. Derfor vil Socialdemokraterne også ved forhandlingerne om finansloven på anden måde foreslå at finde disse tiltrængte midler til løsning af boligsociale formål.

Socialdemokratiet vil også udtrykke glæde over de 50 mio. årligt, der er afsat til støtte til forbedringer rettet mod handicappede og tilgængelighed i den bestående almene boligmasse, dels det meget positive i forliget, som Socialdemo-

kraterne har fået med om boliger til yngre fysisk handicappede. Det er godt, at kommunernes og amternes incitament er til at bygge sådanne boliger nu styrkes. Det er uværdigt, at yngre handicappede mennesker skal bo på plejehjem beregnet for helt andre grupper af beboere. Socialdemokraternes håb er, at kommuner og amter vil afsætte de nødvendige penge til driften af disse boliger, når anlægsudgifterne nu begrænses så stærkt.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten mener, at lovforslaget har været nødvendigt, idet det ikke har været muligt for regeringen at finde en forhandlingsløsning med Landsbyggefonden.

Enhedslisten vil gerne støtte boligbyggeriet, men det er ikke en socialt afbalanceret finansieringsform, der fremlægges. Lejerne bliver mod deres vilje tvunget til at finansiere den statslige andel af nybyggeriet med de opsparede midler, der burde henstå til renovering og vedligeholdelsesarbejder. Enhedslisten er modstandere af lovforslaget, der i sidste ende kan pålægge lejerne voldsomme huslejestigninger med baggrund i nødvendige reparationer, fordi staten har inddraget opsparingen.

I kombination med den førte skattepolitik er lovforslaget dybt asocialt, og Enhedslisten stiller sig tvivlende over for omfanget af nybyggeriet og dermed løsningen af de kolossale boligproblemer.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.